

SAI

Bé Thọ Mai, đang tuổi mới lớn và thích lý luận, nên bé hỏi mẹ:

– Sai là gì hả mẹ, danh từ hay tính từ?

Mẹ cười:

– Sai là không đúng, là tính từ.

– Dĩ nhiên là vậy. Như con muốn hiểu đúng nghĩa của câu "sai là gì?".

– Mẹ chỉ hiểu được thế thôi, con trai ạ!

– Con nghĩ có gì đó chưa đúng khi người ta nói SAI, nghĩa là chúng ta có gì đó SAI khi chúng ta nói SAI hả mẹ?

Mẹ cười:

– Con trai mẹ học lý luận ở đâu vậy? Con cháu Thánh Tôma Aquinô có khác! À, mẹ hiểu rồi. SAI không phải là SAI LẦM mà là ĐIỀU KHIỂN hoặc RA LỆNH, Việt ngữ gọi là sai bảo. Vì dụ mẹ bảo con quét nhà hoặc lau bàn vậy.

Bé gái đầu:

– Dạ. Con cũng đang "mang máng" như vậy.

Gái đầu, giật tai, rồi nhìn mẹ, bé Thọ Mai nói:

– Những cái sai như vậy có giống nhau không mẹ?

– Sai nào thì chả vậy, con trai!

– Không. Con thấy có gì đó vẫn SAI, nghĩa là trong cái ĐÚNG vẫn có cái SAI.

Mẹ nghiêm giọng:

– Mẹ chưa hiểu. Con nói mẹ nghe xem nào!

Bé hỏi lại:

– Trên đời này có gì sai nhất?

– Mẹ chưa hiểu kịp. Con nói mẹ nghe đi.

Mẹ cho con nói thật không?

– Ừ, con nói đi.

– Mẹ không giận và không đánh đòn con chứ?

– Không. Mẹ cho phép là mẹ tôn trọng ý kiến của con rồi.

Bé gái đầu và cười:

– Con nghĩ "bài sai" (letter of appointment) là SAI nhất. Sai người ta đi mà người ta không đi, bảo người ta ăn năn mà người ta không ăn năn, bảo người ta sửa đổi mà người ta không sửa đổi,... Như thế không là sai nhất sao, mẹ?

– Mẹ chưa hiểu kịp! Mẹ cần Chúa Giêsu giúp hiểu mới được, con trai tông minh của mẹ! Nhưng thôi, biết thế thôi, con nhớ cầu nguyện cho Giáo hội nha!

– Dĩ nhiên rồi. Con là Kitô hữu "chính hiệu" mà mẹ, đạo gốc của mẹ đấy.

– Gớm! Con trai mẹ "nở" vừa thôi. Mà này, con nghe tin đồn này nọ, và dù là chuyện thật, nhưng con đừng dao động.

– Dạ, con biết mà. Con luôn nhớ lời Sư Huynh Giêsu bảo: *"Kẻ nào bền chí đến cùng, kẻ ấy sẽ được cứu thoát"* (Mt 10:21).

– Con cầu nguyện cho mẹ nữa nha!

NGUYỄN SAI LẦM